

Medlem nævnte disse, saa var det altsaa kun for at illustrere Sagen. Jeg kan ikke se, at denne Lov kan nytte noget i denne Retning. Som sagt, jeg antager, at Tinget ligesom tidligere vil fremme Lovforslaget og tage det under nærmere Overvejelse, og i en Retning skal jeg slutte mig til det ærede Medlem, det er deri, at jeg for min Person kunde ønske, at man kunde saa en Betænkning over Lovforslaget at se, nu er det jo fjerde Gang, tror jeg, at det foreligger her.

Christianen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Hordum) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (P. Holm) møde i Aar som sædvanligt med det samme Lovforslag uden nogen som helst Forandring. De have paa taget sig dette Arbejde, og det er jo uhyre let at komme fra det, det er jo blot at sætte det op fra det ene Aar til det andet. Man læser intet nyt, hører intet nyt, ej heller fra den ærede Ordførers Side. Det er saaledes omtrent det samme det ene Aar efter det andet med en ubetydelig Variation, men det ligger vel i, at det er umuligt at fremlægge noget nyt om samme Tema, der er behandlet nu saa ofte, og det er vel egentlig heller ikke Meningen. Der er dog en lille Forandring deri. Der har ellers spillet saadan et lunt behageligt Smil paa den ærede Ordførers Ansigt, naar han er kommen ind paa at foredrage denne Sag for Folketinget — i Dag saa han mere alvorlig ud under sin Udvikling. Jeg for mit Vedkommende vil over for de ærede Forslagsstillere udtale, at naar de betragte dette Lovforslag som i den Grad fuldkomment, at der ikke er nogen Ændring derved at foretage, da deler jeg ikke deres Mening. Jeg betragter det ikke alene som et ufuldkomment Lovforslag, men som et i den Grad ubrugbart Forslag, at jeg vilde betegne det, at det skulde kunne blive ophøjet til Lov af den danske Rigsdag, med meget stærke Udtryk. Der blev rigtignof udtalt for et Øjeblik siden af den ærede Ordfører, at Forslagsstillerne vare villige til at forandre noget i Ordlyden af det, men selve Grundtanken vilde de ikke indlade sig paa nogen som helst Forandring i. Saa udviklede den ærede Ordfører ogsaa, at der tilsigtedes gennem Lovforslaget at forhindre utilladelig Konkurrence, som ofte gør sig gældende ved Licitationer, og derved har trukket fremmed Arbejdskraft ind til at udføre det Arbejde, som man maatte haabe blev overdraget til Landets egne Indvaanere. Ja, der er meget, der lader sig sige, men hvor meget af det man vil tro, bliver hver enkelt private Sag. Jeg for min Part skal

ikke indlade mig paa en saadan Definition af Forholdet. Nej, naar vi saa den fremmede Arbejdskraft trukket ind, saa ligger det langt fra i de Grunde, den ærede Ordfører udviklede. Nej, lad os saa hellere søge Grunden i den Organisation, han saa ofte begraaber sig paa, i det Tyranni, der fra Hørens Side udøves over for den store Arbejdsstand. Deri tror jeg det ligger. Der er to Slags Arbejdere her som alle andre Steder. Den ene Slags er de, der skulle støttes paa alle mulige Maader, støttes af det øvrige Samfund, støttes pekuniært og støttes ved Love af samme Kaliber som det Forslag, der ligger til Forhandling her paa Tingets Bord. Den anden Slags Arbejdere er de, der indtage samme Stilling som alle fornuftige Samfundsborgere i Landet, idet de gennem deres eget Arbejde og en ordentlig Levevis søge at danne sig en fornuftig og vedvarende Eksistens. Man kan saa gøre med den første Slags af dem, hvad man vil, man kan bringe dem saa store Ofre, som man vil — der er dog ingen, der kan hjælpe dem, af den simple Grund, at de ikke ville hjælpes. Det er jo nu en Gang saaledes, at stegte Duer flybe ikke om i Luften. Derimod hvad de sidste Arbejdere angaar, saa maa de vel stive sig selv af gennem deres eget Arbejde og gennem fornuftigt Levesæt, og saa gaar det vel dem som alle os andre, at de naturligvis meget ofte føle Tidernes Tryk og Livets Kummer, men netop fordi de yde et fornuftigt Arbejde og kæmpe med redelig Vilje, lykkes det dem at overvinde de samme Forhold, som ogsaa vi andre ere nødte til at overvinde paa den ene eller den anden Maade. Vi høre jo i Dag, og det have vi for øvrigt hørt saa tit af den ærede Ordfører og hans Meningsfælle og i det hele af de Herrers Trossfæller, at Udbyden til Licitation ville de helst være fri for. Maaden, hvorpaa Arbejdets Fordeling skulde foregaa, have vi jo hørt saa tit, at jeg ikke skal spille Tiden med det, idet jeg forudsætter, at vi alle kunne det udenad. Men jeg for mit Vedkommende vil dog paa det allerbestemteste protestere imod, at vi fik disse Forhold indførte, at offentlig Licitation blev forbudt eller affastet. Man kan henvende sig i hvilken Kommune man vil, det være sig en Landkommune eller en Købstadkommune, og Administrationen i denne Kommune kan være saa udmærket, som vel tænkes kan, man vilde dog saa ganske ejendommelige Forhold at se, hvis Licitationer netop over de for Kommunen nødvendige Arbejder ikke fandt Sted. Saa vilde vi saa akkurat de samme Forhold, som der lød Ramaskrig over for